

AH 564

2025Z19210

Antwoord van staatssecretaris Pouw-Verweij (Volksgezondheid, Welzijn en Sport), mede namens de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (ontvangen 5 december 2025)

Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2025-2026, nr. 401

Vraag 1.

Bent u bekend met het GREVIO-rapport 'Building trust by delivering support, protection and justice Netherlands First thematic evaluation report'? 1)

Antwoord vraag 1.

Ja, ik ben hiermee bekend.

Vraag 2.

Hoe ziet u de aanbeveling dat de definities en maatregelen die in Nederland worden gehanteerd om de problematiek te duiden en op te lossen zich volgens GREVIO te weinig toespitsen op vrouwen, aangezien deze groep onevenredig vaker wordt getroffen? Op welke manier gaat u deze aanbeveling concreet oppakken?

Antwoord vraag 2.

De aanbevelingen van GREVIO onderstrepen het belang van een gendersensitieve benadering van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen. Nederland besteedt hier in recente beleidsprogramma's al bewust aandacht aan, zoals GREVIO ook opmerkt. Zo wordt nadrukkelijk het verband gelegd tussen genderongelijkheid en seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld in het nationaal actieprogramma *Aanpak seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld (2023)* en respectievelijk huiselijk geweld in het plan van aanpak *Stop femicide! (2024)*. Bij beleidsvorming wordt rekening gehouden met specifieke behoeften van mannen en vrouwen, om zodanig te streven naar gelijke rechten en kansen.

Daarnaast bereid ik een verruiming voor van de huidige wettelijke definitie van huiselijk geweld in de *Wet maatschappelijke ondersteuning 2015*. Het voornemen is om deze uit te breiden met de begrippen 'geweld tegen vrouwen' en 'economisch geweld'. Hiermee beoog ik dat een meer gendersensitieve benadering bij de aanpak van geweld consequent wordt doorgevoerd op alle bestuurlijke niveaus. De wetswijziging is onderdeel van het implementatietraject van de Europese richtlijn ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, die medio 2027 in werking treedt.

Vraag 3.

Deelt u de mening dat het gebrek aan proactieve screening op geschiedenis van huiselijk geweld in scheidingsprocedures, dat wordt aangehaald in het rapport, beter moet? Hoe wordt er op dit moment gescreend op huiselijk geweld bij een scheidingsprocedure? Wordt er al gebruik gemaakt van voorbeelden uit andere

landen die wel screenen op huiselijk geweld?

Antwoord vraag 3.

Ja, er is ruimte voor verbetering in de wijze waarop in scheidingsprocedures wordt gescreend op een geschiedenis van huiselijk geweld. GREVIO heeft Nederland aanbevolen om af te stappen van praktijken die neerkomen op verplichte bemiddeling in ouderlijke scheidingsprocedures zonder voorafgaande screening. Daarbij vraagt GREVIO nadrukkelijk aandacht voor de machtsongelijkheid die kan ontstaan door huiselijk geweld en het risico dat familierechtprocedures worden misbruikt voor post-scheidingsgeweld.

Mede naar aanleiding van het onderzoek *Waar geweld uit beeld raakt* (Verwey-Jonker Instituut, 2025) is een verbetertraject gestart met als doel dat, wanneer huiselijk geweld en/of kindermishandeling speelt, dit altijd moet worden meegewogen in de familierechtelijke procedure. Een belangrijk instrument dat hier onder meer aan kan bijdragen en is aanbevolen door het Verwey-Jonker Instituut is het ontwikkelen van een toetsingskader. Volgens de onderzoekers betekent dit onder meer dat risicotaxatie en screening van geweldspatronen aan het begin van de procedure plaatsvindt en de uitwisseling van strafrechtelijke informatie in de familierechtelijke procedure verbeterd wordt. Deze aanbeveling sluit aan op de aansporing van GREVIO om lopende zaken inzake voogdij en omgang te screenen op huiselijk geweld.

In het kader van dit verbetertraject worden gesprekken gevoerd met de Rechtspraak, de Raad voor de Kinderbescherming, het Verwey-Jonker Instituut en andere betrokken organisaties, zoals de advocatuur en Slachtofferhulp Nederland. De aanbevelingen van zowel GREVIO als het Verwey-Jonker Instituut worden hierin meegenomen. Binnen de Rechtspraak loopt daarnaast een projectgroep huiselijk geweld die onderzoekt hoe rechters binnen de bestaande wettelijke kaders beter inzicht kunnen krijgen in signalen van geweld. Steeds vaker wordt huiselijk geweld expliciet betrokken bij rechterlijke afwegingen, soms met verwijzing naar het Verdrag van Istanbul. Een verwijzing naar civiele mediation vindt uitsluitend plaats op basis van vrijwilligheid. De verwijzende rechtbank beoordeelt vooraf de geschiktheid en veiligheid van mediation in een zaak en de mediationfunctionaris koppelt partijen aan een geschikte, MfN (Mediatorsfederatie Nederland) geregistreerde mediator. Deze mediators zijn opgeleid in het herkennen van machtsongelijkheid en conflictdynamieken.

Tot slot wordt bij de uitwerking van het verbetertraject ook gekeken naar buitenlandse voorbeelden, zoals Australië en Spanje, waar systematische screening op huiselijk geweld en gespecialiseerde familierechtprocedures al zijn ingebed.

Met deze initiatieven geeft Nederland opvolging aan de aanbevelingen van GREVIO om in scheidingsprocedures de veiligheid van slachtoffers en hun kinderen beter te waarborgen.

Vraag 4.

Hoe staat het met de uitvoering van Clare's Law, naar aanleiding van de motie van het lid Van der Werf c.s. over onderzoek naar een Nederlandse variant van Clare's Law? Hoe staat het met het onderzoek? Heeft u een tijdspad voor ogen van dit onderzoek en de invoering van de wet in Nederland? Deelt u de mening dat Clare's Law een deel van de problemen die worden aangehaald in het rapport ook helpt

oplossen? 2)

Antwoord vraag 4.

Zoals eerder aangegeven in de beantwoording van uw Kamervragen van 10 september jl., financiert het ministerie van Justitie en Veiligheid momenteel een eerste juridische verkenning naar de mogelijkheden van een Nederlandse variant van Clare's Law. Dit onderzoek wordt op initiatief van de Open Universiteit uitgevoerd, in samenwerking met onder andere de gemeente Rotterdam, de politie en Filomena Rotterdam, mede naar aanleiding van een werkbezoek van deze partijen aan het Verenigd Koninkrijk.

De verkenning richt zich op de juridische haalbaarheid, randvoorwaarden en mogelijke uitvoeringsvormen van een dergelijk instrument in de Nederlandse context. De resultaten worden naar verwachting in januari 2026 opgeleverd. Op basis van deze bevindingen zal worden bepaald of en hoe een vervolgfase kan worden vormgegeven. Daarvoor kan op dit moment nog geen concreet tijdpad voor invoering worden gegeven.

Hoewel GREVIO in haar aanbevelingen geen specifiek advies geeft over de invoering van Clare's Law, sluit het onderliggende doel van dit instrument, namelijk het versterken van de informatiepositie van (potentiële) slachtoffers en het vroegtijdig signaleren van risico's op huiselijk geweld, nauw aan bij de doelstellingen van het Verdrag van Istanbul, met name waar het gaat om de bescherming van slachtoffers en het voorkomen van herhaald geweld.

Vraag 5.

Kunt u reflecteren op de conclusie uit het rapport dat het in Nederland nog te vaak als wederzijds conflict wordt gezien waarbij er onvoldoende aandacht is voor gendergerelateerde machtsverhoudingen in intiem partnergeweld? Welke maatregelen bent u van plan te ondernemen om dit aan te pakken?

Antwoord vraag 5.

De afgelopen jaren is de bewustwording toegenomen dat er bij conflicten niet altijd twee mensen 'schuld' hebben, maar gendergerelateerde machtsverhoudingen een onevenredige rol hebben en van invloed kunnen zijn. Deze omslag in denken en daarmee handelen wordt verder gefaciliteerd door de deskundigheid van professionals op dit terrein verder te verstevigen. Vanuit de ministeries van JenV en VWS wordt momenteel ingezet op het verder versterken van deskundigheid over gendergerelateerd geweld bij zorg- en veiligheidsorganisaties/-professionals. Zodat zij beter gendergerelateerd geweld kunnen herkennen, signaleren en adequaat handelen. De samenwerkende organisaties hebben ook de ambitie om deskundigheidsbevordering naar een hoger niveau te tillen.

GREVIO wijst ook in de context van het familierecht op de risico's van een te sterke focus op zogenoemde 'wederzijdse conflicten'. Iedere gezags- en omgangszaak vraagt om maatwerk. Het is daarom van belang dat ketenpartners en rechters goed

geïnformeerd en opgeleid zijn om deze situaties zorgvuldig te beoordelen. Dit aandachtspunt, in samenhang met dwingende controle en andere vormen van huiselijk geweld en kindermishandeling, wordt meegenomen in het verbetertraject dat is genoemd bij vraag 3.

Vraag 6.

Wat is het huidige aantal opvangplekken in Nederland voor slachtoffers die vluchten voor huiselijk geweld?

Antwoord vraag 6.

In 2025 is de monitor Veilige Opvang van Valente en de VNG gepubliceerd, met daarin cijfers over de landelijke en regionale capaciteit van de vrouwenopvang¹. In 2023 had Nederland 1024 opvangplaatsen voor slachtoffers van huiselijk en seksueel geweld. Betrokken partijen als Valente signaleren dat momenteel een tekort aan veilige opvangplaatsen bestaat. Recentelijk heeft de Nederlandse regering structureel 12 miljoen extra vrijgemaakt voor het vergroten van de capaciteit van de vrouwenopvanginstellingen.

Vraag 7.

Hoe wilt u de aanbeveling uit het rapport oppakken dat er te weinig gebruikt wordt gemaakt van noodverboden zoals het contactverbod?

Antwoord vraag 7.

Het kabinet verkent momenteel samen met gemeenten en andere betrokken organisaties hoe het tijdelijk huisverbod voor plegers van huiselijk geweld en kindermishandeling vroegtijdiger en beter kan worden ingezet, ter bescherming van slachtoffers. Op basis van het rapport 'Het tijdelijk huisverbod vanuit een nieuw perspectief'² worden pilots voorbereid in vier regio's waarin wordt onderzocht hoe de verschillende stadia van een huisverbodprocedure (het starten van een dergelijke procedure, het invullen van het risicotaxatie-instrument, het opleggen van het huisverbod, het uitvoeren van het huisverbod, de inzet van de benodigde zorg en hulpverlening en het handhaven van het huisverbod) verbeterd kunnen worden. De pilots zullen begin 2026 starten.

Het doel is om het tijdelijk huisverbod niet alleen in acute crisissituaties in te zetten, maar ook vroegtijdiger op basis van onderbouwde vermoedens van structurele onveiligheid. Naast de politie zouden ook meer partijen het initiatief moeten kunnen nemen om een verzoek tot huisverbod aan de burgemeester voor te leggen. Hoewel er enige vertraging is ontstaan is de inzet dat deze pilots in januari 2026 starten. Omdat bij de inzet van het tijdelijk huisverbod veel partijen

¹ Rapport Monitor Veilige Opvang 2022-2023 compleet.

² Kleinjan – Van Zwet, M., Het tijdelijk huisverbod vanuit een nieuw perspectief, Analyse van de knelpunten en concrete voorstellen voor een verbeterde werkwijze van de Wet tijdelijk huisverbod, maart 2024. Zie *Kamerstukken II*, 2023-2024, 28345, nr. 278.

zijn betrokken vergt dit een nauwkeurige voorbereiding met de betrokken gemeenten en uitvoeringsorganisaties, waaronder de politie, Veilig Thuis, crisisinterventieteams, de Raad voor de Kinderbescherming, het Openbaar Ministerie, de reclassering en de lokale zorg en hulpverlening.

Er wordt tot en met eind 2026 gewerkt aan een handreiking voor professionals voor een betere inzet van het tijdelijk huisverbod. Hierin worden achtergrondinformatie en tips vermeld, mede op basis van de bevindingen van de hierboven genoemde pilots, om binnen het bestaande wettelijke kader al beter aan de slag te kunnen. Tegelijkertijd kunnen de pilots inzicht en nadere onderbouwing opleveren voor wijziging van de Wet tijdelijk huisverbod en flankerende wetgeving. Ook verkent de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid of burgemeesters aanvullende bestuursrechtelijke bevoegdheden moeten krijgen, en zo ja welke, om slachtoffers van huiselijk geweld en kindermishandeling beter te kunnen beschermen en hoe burgemeesters hun bestaande bevoegdheden hiervoor beter kunnen benutten. Het is immers van belang dat slachtoffers zo nodig ook na afloop van een huisverbod, of als een huisverbod niet opportuun is, en ook voor een strafrechtelijke afdoening (bijvoorbeeld nog voordat een gedragsaanwijzingen op grond van artikel 509 hh Sv wordt opgelegd) adequaat kunnen worden beschermd en dat hierop kan worden gehandhaafd.

Vraag 8.

Deelt u de mening over de noodzaak van het aanstellen van een nationaal coördinator, zoals ook wordt aanbevolen in het rapport? Hoe staat het met de gesprekken hierover? Denkt u dat het gaat lukken om voor het einde van dit jaar een nationaal coördinator te hebben aangesteld die het beleid gaat aanjagen rondom de vier ministeries?

Antwoord vraag 8.

Zoals aangegeven in het nota overleg van 22 september j.l. deel ik de mening dat het goed is dat er een vorm van extern toezicht en monitoring op de aanpak komt. Welke vorm deze functie zou moeten hebben en wat het takenpakket van deze externe functie zou moeten zijn, wordt op dit moment met de desbetreffende departementen onderzocht. Er wordt parallel hieraan ook gewerkt aan een plan

om de coördinatie van beleid tussen de vier ministeries beter te organiseren. Dit is in lijn met de aanbevelingen van GREVIO: het organiseren van coördinatie tussen de verschillende programma's rondom het thema geweld tegen vrouwen én het monitoren van de aanpak. De plannen vanuit het Kabinet zullen op korte termijn met een aantal leden van de Tweede Kamer worden besproken, zoals ook is toegezegd in het notaoverleg van 22 september j.l. De uitkomsten van de interne gesprekken en de gesprekken met de Kamerleden zullen worden gedeeld in de voortgangsbrief Huiselijk Geweld en Kindermishandeling die nog eind dit jaar naar de Tweede Kamer wordt verzonden.

Vraag 9.

Hoe staat het met de uitvoering van het 24/7 meldpunt, zoals ook gevraagd in de motie-Van der Werf/Becker en wordt aanbevolen in het rapport? Wordt er nog meer ondernomen om dit 24/7 meldpunt te realiseren dan de 24/7 chatfunctie van

Veilig Thuis? 3)

Antwoord vraag 9.

Zoals ook in eerdere Kamerbrieven aangegeven, is op dit moment het standpunt dat er in Nederland verschillende meldpunten zijn waar vrouwen die slachtoffer worden van geweld terecht kunnen. Als het gaat om huiselijk geweld dat mogelijk kan escaleren, is Veilig Thuis het landelijke 24/7 meldpunt. Veilig Thuis heeft de wettelijke taak om te allen tijde bereikbaar en beschikbaar te zijn in situaties waarin onmiddellijk uitvoering van de wettelijke taken geboden is. Op dit vlak is er geen beleidsvrijheid voor gemeenten om hier van af te wijken. Veilig Thuis is daarmee in acute situaties altijd bereikbaar en beschikbaar. De chatfunctie is op dit moment alleen bereikbaar tussen 9 en 17 uur. Landelijk wordt er hard aan gewerkt om dit z.s.m. uit te breiden naar 24/7 bereikbaarheid. Daarnaast kunnen slachtoffers van seksueel geweld terecht bij de Centra voor Seksueel Geweld (CSG's) en kan er bij acute onveiligheid contact op worden genomen met politie. Hiermee voldoet Nederland aan de verplichtingen vanuit de EU-richtlijn Geweld tegen Vrouwen en Huiselijk Geweld.

Gekoppeld aan het meldpunt Veilig Thuis zit ook de functie van adviespunt. Met de recente invoering van het digitale platform van Veilig Thuis is de informatie rondom het herkennen, signaleren en handelen als het gaat om intieme terreur en rode vlaggen voor femicide op één plek gebundeld. Vanuit het digitale platform kan direct per chat of telefonisch aanvullend advies worden gevraagd en, indien nodig, over gegaan worden tot een melding.

Als een vrouw in een onveilige situatie zit, moet zij te allen tijde daar aan kunnen kloppen waar het voor haar het meest veilig voelt. Het is dan zaak dat de relevante organisaties onderling goed samenwerken en zorgen dat zij met haar hulpvraag naar de juiste plek wordt begeleid. Hier is nog veel in te verbeteren en dit heeft de aandacht.

Vraag 10.

Bent u van plan om aan de slag te gaan met de aanbeveling om meer gegevens bij te houden van zowel het slachtoffer als de dader, zoals hun relatie, de geografische locatie van het delict, het type geweld dat is gebruikt tijdens het delict?

Antwoord vraag 10.

Als onderdeel van de implementatie van het Verdrag van Istanbul heeft Nederland in 2019 de Impactmonitor Huiselijk Geweld en Kindermishandeling ingericht. Deze monitor bevat gecombineerde data van onder meer de politie, justitieorganisaties, Veilig Thuis en het jeugddomein. GREVIO beveelt aan om de bestaande monitor uit te breiden met bijvoorbeeld de zorgsector. En om de data, gegevens en monitoring vanuit de aangesloten domeinen verder te harmoniseren.

Nederland heeft de afgelopen jaren stappen gezet in het verder verbeteren van dataverzameling over huiselijk geweld, kindermishandeling en geweld tegen vrouwen. Een belangrijke verbetering uit 2024 is het toevoegen van een wettelijke grondslag aan de *Verzamelwet Gegevensverwerking VWS*. Hierdoor ontstaat voor

het Centraal Bureau voor de Statistiek (hierna: CBS) de mogelijkheid om data vanuit Veilig Thuis met behulp van het burgerservicenummer (hierna: bsn) op een veilige, niet tot personen herleidbare wijze te koppelen aan andere CBS-databestanden. Het CBS is hierdoor in staat om data van Veilig Thuis te verrijken. Zo kan het CBS meer inzicht krijgen in de achtergronden van slachtoffers en plegers van huiselijk geweld en kindermishandeling en de geleverde hulp, zorg en eventuele justitiële interventies. Dit is nodig om het beleid en de aanpak op de langere termijn te verbeteren. Momenteel wordt deze wetswijziging in de praktijk geïmplementeerd. Dit gebeurt met de hoogste zorgvuldigheid ten aanzien van privacy en dataveiligheid. De eisen hiervoor zijn vastgelegd in de *Wet op het Centraal Bureau voor de Statistiek*. Het CBS voldoet hiermee aan de geldende Europese standaarden ten aanzien van het anoniem verwerken van en rapporteren over de bij haar beschikbare data.

Daarnaast werkt het CBS samen met de aangesloten sectoren en betrokken ministeries aan de doorontwikkeling van de Impactmonitor. De belangrijkste verbeterpunten zijn het opschonen van dubbele data, om zo (technisch) ruimte te maken voor het toevoegen van nieuwe datacategorieën en heldere overzichtspagina's. Een nieuw voornemen is het toevoegen van de geografische locatie van geweld en deze te koppelen aan bestaande data over huiselijk geweld. Een ander voornemen is het verrijken van bestaande gegevens met de woonsituatie en met de (vermoedelijke) relationele status van betrokkenen bij huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen.

Een volgende stap is het verkrijgen van meer inzicht in hoe slachtoffers van geweld in het bredere zorgdomein worden geholpen. Dit is een complexe uitdaging, omdat het zorgdomein met alle publieke en private zorgverleners bestaat uit een zeer gevarieerde doelgroep met eigen registratiesystemen, indicatoren en rapportages die zich niet eenvoudig laten harmoniseren. Nederland kampt daarbij met grote personele uitdagingen in de zorg. Om deze hanteerbaar te houden hebben de zorgsectoren in het Integraal Zorg Akkoord afgesproken dat de uitvoeringspraktijk niet met meer bureaucratische eisen moet worden belast dan strikt noodzakelijk is. De betrokken ministeries voeren gesprekken met het CBS over hoe het zorgdomein meer kan worden betrokken bij de gegevensverzameling over huiselijk geweld, zonder dat dit leidt tot extra regeldruk.

Politieregistratie data bevatten reeds informatie over het geslacht en de leeftijd van vermoedelijke slachtoffers en verdachten, hun onderlinge relatie, de geografische locatie en het type geweld (delict, in combinatie met maatschappelijke classificaties voor huiselijk geweld en kindermishandeling). Registratiedata van het Openbaar Ministerie (hierna: OM) bevatten op zaaksniveau informatie over het geslacht en de leeftijd van verdachten of daders, de geografische locatie en het type geweld (delict, in combinatie met maatschappelijke classificaties voor huiselijk geweld en kindermishandeling). Ook registreert het OM vrouwelijk slachtofferschap bij geweldsdelicten. Met de politie, het OM en het CBS zal worden verkend op welke wijze deze data op geaggregeerd niveau verder inzichtelijk gemaakt kan worden voor huiselijk geweld, kindermishandeling en geweld tegen vrouwen, in lijn met de vereisten van het Verdrag van Istanbul en de EU-Richtlijn inzake de bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld. Tevens zal worden verkend in hoeverre routes van

verdachten of daders en (vermoedelijke) slachtoffers in de zorg- en veiligheidsketen op geaggregeerd niveau in beeld gebracht kunnen worden, ten behoeve van verdiepend onderzoek en beleidsevaluatie.

Vraag 11.

Deelt u de mening dat in gevallen van huiselijk geweld het belang van kinderen voorop moet staan in tegenstelling tot het recht van ouders om zich te beroepen op hun ouder zijn voor bijvoorbeeld het aanvragen van visitatie, omgangsregelingen etc.

Antwoord vraag 11.

Ja. In alle gezags- en omgangszaken staat het belang van het kind centraal. Dit uitgangspunt is vastgelegd in het Burgerlijk Wetboek (artikel 1:253a BW) en het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (artikel 3 en 9). Het belangrijkste is dat naar een situatie wordt toegewerkt die het kind in staat stelt duurzaam veilig op te groeien en het meeste bijdraagt aan het welzijn van het kind. Daarbij heeft het bij vraag 3 genoemde verbetertraject tot doel ervoor te zorgen dat informatie over (een geschiedenis van) huiselijk geweld beter wordt betrokken bij de rechterlijke afweging over wat in het belang van het kind is.

Vraag 12.

Hoe bent u van plan om de aanbeveling om data beter te beschermen en te delen onder instanties concreet uit te voeren? Welke tools heeft u concreet tot uw beschikking om ervoor te zorgen dat slachtofferverklaringen en andere data beter kan worden gedeeld onderling tussen hulpinstanties zodat slachtoffers niet meerdere malen hun verhaal hoeven te doen?

Antwoord vraag 12.

Op dit moment is het samenwerken en het informatie uitwisselen tussen verschillende organisaties gebaseerd op diverse convenanten en per organisatie verschillende systemen waardoor een estafettemodel is ontstaan. Het uitgangspunt bij de systemen voor uitwisseling van informatie zijn de wettelijke taken, doelbinding (gegevens worden alleen verzameld en verwerkt voor een specifiek, vooraf bepaald en gerechtvaardigd doel) en behoeften van de diverse organisaties in de keten, zoals Veilig Thuis, de Raad voor de Kinderbescherming en de politie.

In 2023 is door diverse ketenorganisaties geconcludeerd dat men wil toewerken naar het doel dat professionals eenvoudiger toegang hebben tot informatie. Sinds 2024 wordt gewerkt aan het initiatief 'Samen onder Handbereik - netwerksamenwerking onder de vingertoppen'. Daarmee wordt een overstap gemaakt van estafettemodel naar netwerkmodel: professionals krijgen op termijn zicht op gebeurtenissen die rond een gezin spelen en kunnen inzage krijgen in meer gedetailleerde informatie bij de betreffende organisatie (de bronhouder) zelf. Het uitgangspunt is dat data niet worden gecentraliseerd op één plek, in één systeem, maar dat informatie vanuit de bron (de betreffende organisatie) toegankelijk is ter inzage. Hiervoor is een landelijk samenwerkproces ontwikkeld. Dit wordt momenteel stap voor stap gerealiseerd. Hierbij is uiteraard het uitgangspunt dat dit conform de privacyregels gebeurt.

De eerste resultaten van deze ontwikkeling 'Samen onder Handbereik' zijn inmiddels bereikt. Zo is het mogelijk dat onder andere Veilig Thuis met één druk op de knop kan zien wie het wettelijk gezag heeft over een minderjarige. En vanaf 2026 kan elke Veilig Thuis organisatie digitaal checken of een of meer

netwerkpartners, zoals de Gecertificeerde Instellingen, de Raad voor de Kinderbescherming, de Zorg- en Veiligheidshuizen en later ook de politie, bekend zijn met een bepaalde persoon. Deze ontwikkelingen worden stap voor stap uitgebreid met functionaliteiten en organisaties.

Vraag 13.

Bent u, gelet op de urgentie, bereid de vragen inhoudelijk te beantwoorden binnen een maand en niet te verwijzen naar een latere kabinetsreactie?

Antwoord vraag 13.

De Kamervragen zijn zo snel mogelijk inhoudelijk beantwoord.

1) GREVIO, 21 oktober 2025, 'Building trust by delivering support, protection and justice Netherlands First thematic evaluation report' (<https://rm.coe.int/first-thematic-evaluation-report-on-the-netherlands/488028f8df>)

2) Kamerstuk 29279-955

3) Kamerstuk 29279-890